

hvad Regjeringen, da der tidligere var Forslag om denne Bane, meente, at den kunde bygges for. Her forekommer det mig ganske vist, at det Spørgsmaal i alt Fald maatte undersøges, om det ikke vilde være rigtigt at gaae over ikke blot til en let, men tillige til en smalsporet Bane. Jeg troer, at man i Almindelighed overvurderer de Ulemper, der ere forbundne med en Omlosning fra den ene Bane til den anden. Jeg troer, at man pleier kun at regne det til $\frac{1}{5}$ f. pr. 100 Pd., hvilket ikke er noget betydeligt Beløb i Forhold til de almindelige Tariffer. Jeg troer, at det er saameget mere tvivlsomt, hvilket System man bør vælge her, som Silkeborgbanen, hvis man iøvrigt kan gaae ind paa den, ikke blot bør betragtes som en Sidebane til den nuværende Bane, men ligesaa meget som en Bane, der hører til det bedste System. Den ærede Minister talte om og det ærede Medlem for Aarhus (Mørt) sluttede sig deri til ham, at det var ønskeligt at faae dette System med lette og smalsporede Baner prøvet, men det er mig ufatteligt, hvorledes man for Alvor nu, efter at andre Lande have gjort saadanne Prøver, kan tale om, at ogsaa vi nu selv skulle være nødte til først at gjøre en saadan Prøve. Jeg tilstaaer, at hvad jeg har udtalt om disse tekniske Spørgsmaal væsentlig er fremsat som Tvivl, som jeg har ønsket at drage frem, for at faae dem undersøgte, men det forekommer mig ganske vist, at den ærede Minister med de Midler, med de tekniske Autoriteter, der maae staae til hans Raadighed, maatte uden denne Prøve strax kunne bringe os paa det Rene med, om hvad der i saa Henseende er at gjøre.

Steen: Min Stilling til dette Lovforslag er omtrent den samme som den, det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponnect) indtager — maaskee jeg stiller mig lidt skarper end han, maaskee jeg nærer lidt større Betæneligheder end han; der havde derfor ikke for mig været saa stor Anledning til at forlange Ordet efter ham, naar der ikke fra andre Sider og navnlig fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Schwester Sorgenfen) var fremkommet Bemærkninger, som jeg troer, det kunde være

ganske hensigtsmæssigt at opholde sig lidt ved. Men da en Deel i saa Henseende er berørt af Andre, skal jeg indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger og tillige benytte Leiligheden til at tale noget mere almindeligt om Lovforslaget, foranlediget af de Ultringer, der fra forskjellige Sider ere faldne. Jeg er ogsaa af den Mening, at denne Lov ikke nu er nødvendig, ikke fordi jeg agter at standse med Jernbaneanlæg i Jylland eller overhovedet i Landet, ikke fordi jeg frygter for at anlægge Jernbaner, hvis umiddelbare Rentabilitet ikke er indlysende, men fordi det forekommer mig, at der i selve Regjeringens Motiver ligger tilstrækkelig Tyde til at vente og see sig for. Jeg skal tillade mig at bringe i Erindring, at i Forbindelse med dette Lovforslag staaer paa Dagsordenen et Lovforslag om Anlæg af en Havn ved Esbjerg, og at den ærede Minister angaaende denne Havn har sagt — for at bruge et Udtryk der er brugt af en æret Taler —, at den søøver saa at sige i Rusten; denne Havn uden Vestbanen og Østbanen uden den er Intet. Jeg kan godt forstaae, at den ærede Minister nu desuagtet ikke har forelagt Forslag til at bygge en saadan Bane. Jeg anerkjender fuldstændig de Grunde, der kunne have bevæget ham til at undlade dette, men paa den anden Side maa man spørge: Skulde det ikke være muligt i nogenlunde nær Fremtid at see saameget klarere i disse Forhold, at vi gjorde rettere i at vente med at tage nogen som helst Beslutning om at udvide vort Jernbanenet, til vi see, om vi ikke kunne faae anlagt en sydhjds Bane, hvor det maatte convenere os? Kunde det ikke være muligt, at der kunde indtræde en Collision mellem, hvad der her tilsigtes og de Duffer, vi om kortere eller længere Tid maatte komme til at nære. Hvis der skulde være Haab om, at vi i en nær Fremtid kunde komme til at tage Beslutning om en Bane til Esbjerg, saa forekommer det mig, at det næsten vilde være leifindigt nu at binde Præsterne til andre Baner. I alt Fald synes jeg, at man uafhængig af vor særegne politiske Stilling nu kunde overveie, hvad der i og for sig var mest nyttigt at gjøre, naar vi kunde handle, som vi helst ønskede, og ikke behøvede at see til Hvirvel eller til Venstre. Hvad vilde vi saa gjøre